

ת"פ 43877/11/21 - מדינת ישראל נגד גיא מסיקה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 43877-11-21 מדינת ישראל נ' מסיקה

בפני בעניין:	כבוד השופטת מיטל חלפון-נזריאן מדינת ישראל
נגד	ע"י עו"ד לימור כהן ועו"ד ליטל נאוי
גיא מסיקה	המאשימה
ע"י עו"ד שרית עוז	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 31.03.2021, בשעה 01:20 או בסמוך לכך, בחניון בעיר אשקלון החזיק הנאשם על גבי תופסן במכנסיו סכין, וזאת מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא היה בידו להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

טיעוני הצדדים

2. באות כח המאשימה, עו"ד לימור כהן ועו"ד ליטל נאוי, טענו כי הערכים המוגנים שנפגעו בעת ביצוע העבירה הם בטחון האדם ושלווה נפשו. לעניין מתחם הענישה, נטען כי המתחם הראוי בהתאם לנסיבות נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בין מספר חודשים, תוך שעניינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. נטען כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 2002, נעדר עבר פלילי, אשר הודה והורשע בכתב האישום כלשונו בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי יקר ועתיד להתגייס לצה"ל בקרוב.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד שרית עוז, ציינה כי מפאת הזמן הארוך הנדרש לקבלת תסקירי שירות המבחן וגיוסו הקרוב של הנאשם, לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם. עוד ציינה, כי הנאשם עתודאי, אשר אמור להתגייס לתפקיד במסגרת המקצוע אותו רכש. נטען כי הנאשם ולשכת הגיוס ממתנים לסיום התיק, על מנת לשקול את גיוסו של הנאשם לצה"ל. ב"כ הנאשם טענה ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם כי מדובר במעידה חד פעמית. נטען כי אמו של הנאשם עברה להתגורר בכתובת אחרת, על מנת להרחיק את הנאשם מהשפעה רעה. ב"כ הנאשם ביקשה מבית המשפט לבטל את הרשעתו של הנאשם, תוך שציינה כי הנזק הקונקרטי הוא ברור שכן ככל שהנאשם יורשע לא יוכל להתגייס לצה"ל. עוד ציינה כי תאריך הגיוס של הנאשם נדחה בגלל המשפט. ב"כ הנאשם הגישה לבית המשפט אישורים תומכים והפנתה לפסיקה רלוונטית, וטענה כי גם במקרים חמורים יותר, בחר בית המשפט שלא להרשיע וציינה כי גם האינטרס הציבורי הוא שלא להרשיע את הנאשם.

4. בטיעונים לעונש העידה אמו של הנאשם אשר סיפרה כי גידלה חמישה ילדים והוסיפה שהנאשם עשה כבוד דרך משמעותית, לקח את עצמו בידים והחליט שהוא רוצה ללמוד ולהיות עתודאי ולשם כך, השלים את לימודיו. עוד הוסיפה כי מדובר במעידה חד פעמית והביעה חשש כי ככל שיורשע, לא יתגייס באופן שיפגע בעתידו ויביא להתדרדרותו.
5. הנאשם, במעמד הטיעונים לעונש, סיפר שחווה שנתיים קשות מאוד, שעשה כל שביכולתו על מנת ללמוד כדי "שיהיה לו קלף" להמשך החיים. הוא סיפר כי הוא עתיד להתגייס בקרוב לחיל ההנדסה והטכנולוגיה ונמסר לו כי ככל שיורשע, לא יוכל להתגייס כלל. עוד צוין כי גיוסו נדחה לאור ניהול ההליך. כמו כן, הוצגו לעיון בית המשפט התכתובות מול לשכת הגיוס.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות לביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.
7. במקרה דנן מדובר **באירוע אחד** אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.
8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
9. **הערכים החברתיים שנפגעו** בעבירת החזקת סכין שלא כדין הם הגנה על בטחון הציבור ובטחון הגוף של האדם ושלמות הנפש. בתי-משפט עמדו לא אחת על הצורך לשרש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין.

יפים הדברים שנאמרו בע"פ 2047/07 מלסה הנוק נ' מדינת ישראל (14.5.07): "כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיניו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך, זאת בשים לב לכך שלא בוצעו עבירות נוספות ולא נגרם נזק כלשהו.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. רמת הענישה כרוכה גם **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין. ככלל לעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.
12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לסיכון הפוטנציאלי הקיים לביצוע עבירת אלימות כתוצאה מנשיאת סכין. יחד עם זאת, לא נגרם כל נזק.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. **בחינת מתחם העונש ההולם** בביצוע עבירה של החזקת סכין מלמדת כי קיים מנעד ענישה רחב, כמפורט להלן:

רע"פ 4200/12 **אחמד אבו זניד נ' מדינת ישראל** (27.6.12) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין, תוך שהחזיק סכין בחגורתו. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ללא עבר פלילי ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו. בית המשפט בחר שלא להרשיע את הנאשם והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור שהוגש מטעם המאשימה והרשיע את הנאשם. בקשת רשות ערעור מטעם הנאשם נדחתה.

רע"פ 3446/10 **סאלח עבד אלחלים נ' מדינת ישראל** (6.4.11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת אגרופן ברכב. בית המשפט בחר שלא להרשיע את הנאשם והשית עליו 200 שעות של"צ, צו מבחן והתחייבות. ערעור שהוגש על ידי המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, תוך שבית המשפט הרשיע את הנאשם והחזיר את הדיון לבית המשפט השלום, אשר השית עליו עונש של חודשיים מאסר על תנאי והותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם. בית המשפט הערעור קיבל את הערעור והשיב את פסק הדין המקורי של בית משפט השלום על כנו.

רע"פ 1490/12 **אבו גוש נ' מדינת ישראל** (15.7.12) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת אגרופן, לאחר שנתפס מחזיק בו בכניסה לתחנה המרכזית בירושלים. בית-משפט השלום נמנע מהרשעתו בשל העדר עבר פלילי ותפקודו התקין בדרך כלל והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את המבקש, ונמנע מהתערבות בעונש, בנימוק כי לא הוכח נזק קונקרטי וכי האינטרס הציבורי גובר. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 2609/12 **עובדיה חלבי נ' מדינת ישראל** (19.8.12) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של החזקת סכין ובעבירה של שימוש בסם מסוכן. בשל נסיבות אישיות ובהמלצת שירות המבחן, בית המשפט השלום החליט שלא להרשיעו והשית עליו שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את הנאשם והשית עליו מאסר מותנה. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

רע"פ 2932/08 **מרנאן נגד מדינת ישראל** (12.06.08) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין, בכך שהחזיק בגופו סכין. בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם והשית עליו 2 חודשי מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר על תנאי.

בית המשפט החוזי הותיר את החלטת בית משפט השלום על כנה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 9400/08 **מועטי נגד מדינת ישראל** (20.11.08) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין. בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם והטיל עליו חודשיים מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

עפ"ג (מרכז-לוד) 29495-10-12 **ריצמונד נ' מדינת ישראל** (7.1.13) - הנאשם הורשע בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות עם סכין ובית המשפט השית על הנאשם 300 שעות של"צ, 9 חודשי מאסר על תנאי וצו פיקוח למשך שנה וחצי. ערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו התקבל, בית המשפט ביטל את הרשעתו והשית עליו התחייבות למשך שנתיים, זאת בהתאם לעמדת המתלונן, להליך צדק מאחה שנעשה ולנזק הקונקרטי שהוכח על ידי הנאשם הקשור בחשש שלא יגויס ליחידה קרבית בצה"ל בשל עברו הפלילי.

עפ"ג (ירושלים) 6199-11-11 **מדינת ישראל נ' משה סבג** (18.12.11) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סכין, גרימת נזק לרכב, מעשי פיזיות ורשלנות, חציית צומת באור אדום ונהיגה ללא ליווי. לאור העובדה שהנאשם לוחם בצה"ל וצפוי להתקדם בתפקידו בצה"ל, בית המשפט לא הרשיע את הנאשם והטיל עליו 200 שעות של"צ וצו מבחן למשך שנה. ערעור שהוגש על קולת העונש נדחה.

עפ"ג (מרכז-לוד) 9474-05-14 **מרום סקזו מ' מדינת ישראל** (7.10.14) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין, בכך שהחזיק סכין בכיסו. בית המשפט השית על הנאשם שלושה חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (באר שבע) 25651-04-19 **מדינת ישראל נ' עמית בן אריה** (04.04.22) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין. הנאשם שירת כשוטר מג"ב והגיע למועדון כשהוא נושא על גופו בכיס מכנסיו סכין. בית המשפט בחר שלא להרשיע את הנאשם והשית עליו 140 שעות של"צ, זאת בשל חלוף הזמן ולמתן משקל לנזק הצפוי להיגרם לנאשם הנורמטיבי והצעיר כתוצאה מההרשעה.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם נע בין מאסר מותנה לתקופה קצרה לצד שעות של"צ ועד ל-3 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.**

15. באשר לשיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם לחומרה לשם הגנה על שלום הציבור או סטייה מהמתחם לקולה** לשם שיקומו של הנאשם לפי סעיף 40 יד (3) לחוק, לא מצאתי כי ישנם שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם.

16. שאלת ההרשעה

הכלל בהליך הפלילי כי נאשם בגיר, אשר הוכחה אשמתו, יורשע.

הימנעות מהרשעה היא חריגה מהכלל, אשר מוצדקת במקרים מיוחדים בהם אין יחס סביר בין הנזק הגדול הצפוי להיגרם לשיקומו של הנאשם לבין חומרת העבירות.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירות, מידע הפגיעה בקורבנות העבירות, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו ועוד [ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** (להלן: "**הלכת תמר כתב**"), פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 **אלמיו נגד מדינת ישראל** (24/11/14)].

בהלכת תמר כתב, קבעה כב' השופטת דורנר כי: "**הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשרת לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל**".

מהמקובץ עולה כי ישנם שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - הראשון, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים והשני, עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

ברע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (3.1.13), נקבע כי כאשר בית המשפט בוחן את הנזק העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, עליו להתייחס לנזק קונקרטי ומוחשי, ולא לנזק תיאורטי שעלול להיגרם לנאשם בעתיד.

במקרה דנן, נתתי דעתי לסוג העבירה שעניינה החזקת סכין שלא כדין על גופו של הנאשם בחניון בעיר, תוך שהתייחסתי לעובדה כי בסופו של יום, לא נגרם נזק לאדם או לרכוש. אכן, מדובר בעבירה חמורה שכללל האינטרס הציבורי הוא להרשיע בביצועה כעולה מהפסיקה שפורטה לעיל בהרחבה. עם זאת, חלף פרק זמן לא מבוטל מעת ביצועה ולא נלוותה לעבירה זו כל עבירה נוספת, ולכן נחלש במובן מה האינטרס הציבורי בהרשעה.

כמו כן, לטעמי הנאשם הוכיח כי קיים נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו ככל שיוורשע והוא אי גיוסו לצה"ל לתפקיד אליו הוא מיועד. הנאשם הצליח להראות כי עם סיום לימודיו היה עתיד להתגייס למסלול עתודה ואולם, גיוסו נדחה רק מן הטעם כי תלוי ועומד נגדו תיק פלילי ועל כן, ברי כי נגרם לו נזק. לא זו אף זו, הנאשם העיד לעונש והסביר ברחל בתך הקטנה כי לא יוכל להשתלב במסלול אליו הוא מיועד ככל שבית המשפט ירשיע אותו בתיק דנן. הנאשם הציג לבית המשפט מסמכים התומכים בטיעונו. אציין כי אני גם ערה לכך ששליחת הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן יהא בה לסכל את הליך גיוסו לצה"ל ולמסגרת העתודה בשים לב לכך שקבלת תסקיר שירות מבחן כרוכה בהמתנה במשך חודשים ארוכים המגיעים לכדי שישה עד שמונה חודשים לכל הפחות.

מדובר בנאשם צעיר יליד 2002, נעדר עבר פלילי, שזו לו הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים. הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה, מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בשנתיים האחרונות ערך מאמצים רבים לסיים לימודיו על מנת להשתלב במסלול העתודה. אמו העידה על קשייו ועל כבדת הדרך שעבר על מנת להתגבר על המכשולים שהיו לפניו ורצונו לרכוש מקצוע אשר יבטיח עבורו עתיד טוב יותר.

באיזון בין השיקולים השונים ובהם גמול, הלימה, הרתעת היחיד והרבים, ובמכלול הנסיבות ובשקילת האינטרס הציבורי אל מול האינטרס של הנאשם ומדיניות הענישה, שוכנעתי כי בנסיבות התיק דנן הנאשם עומד בתנאים

להימנעות מהרשעה וכי ביטול הרשעתו לא יהווה פגיעה חמורה באינטרס הציבורי בניגוד להרשעתו בדין. לא זו אף זו, מתן הזדמנות לנאשם לעלות על דרך המלך חזרה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ולטעמי אף מגשימה אותו.

17. אשר על כן, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. 140 שעות לתועלת הציבור שיבוצעו במשך שנה.

שירות המבחן יגיש תוך 30 יום תכנית של"צ לאישור. עם הגשת התכנית בית המשפט יאשר התכנית ללא קיום דיון נוסף.

העתק ישלח לשירות המבחן

בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתכנית השל"צ בית המשפט יכול ויגזור את עונשו מחדש.

ב. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הודה. ההתחייבות תהא לתקופה של שנה מהיום ועל סך 5,000 ₪.

ניתן בזאת צו כללי למוצג מסוג סכין, סמים - להשמדה, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

טלפונים, תיק כסף - להשיב לבעלים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום .

חתימה

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.